

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

13. července 2023 *

„Řízení o předběžné otázce – Článek 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU – Právní stát – Účinná právní ochrana v oblastech pokrytých unijním právem – Nezávislost soudců – Přednost unijního práva – Článek 4 odst. 3 SEU – Povinnost loajální spolupráce – Zbavení soudce jeho trestněprávní imunity a dočasné zproštění výkonu jeho funkce nařízené kárným kolegiem (Izba Dyscyplinarna) Nejvyššího soudu (Sąd Najwyższy, Polsko) – Nedostatek nezávislosti a nestrannosti tohoto kolegia – Změna složení rozhodovací formace, která má rozhodnout ve věci dosud přidělené tomuto soudci – Zákaz, aby vnitrostátní soudy zpochybnily legitimitu soudu, ztížily jeho fungování nebo posuzovaly legalitu či účinnost jmenování soudců nebo jejich soudních pravomocí, za jehož porušení hrozí kárné sankce – Povinnost dotčených soudů a orgánů příslušných k určení a změně složení rozhodovacích formací upustit od uplatňování opatření, jímž byl daný soudce zbaven imunity a dočasně zproštěn výkonu funkce – Povinnost těchto soudů a orgánů upustit od uplatňování vnitrostátních ustanovení stanovících tyto zákazy“

Ve spojených věcech C-615/20 a C-671/20,

jejichž předmětem jsou dvě žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané na základě článku 267 SFEU rozhodnutími Krajského soudu ve Varšavě (Sąd Okręgowy w Warszawie, Polsko) ze dne 18. listopadu 2020 a 9. prosince 2020, došlými Soudnímu dvoru k týmž datům, v trestních řízeních vedených proti

YP a dalším (C-615/20),

M. M. (C-671/20),

za účasti:

Prokuratura Okręgowa w Warszawie,

Komisja Nadzoru Finansowego a další (C-615/20),

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení: K. Lenaerts, předseda, L. Bay Larsen, místopředseda, A. Arabadžev, A. Prechal (zpravodajka), E. Regan a L. S. Rossi, předsedové senátů, M. Ilešič, N. Piçarra, I. Jarukaitis, A. Kumin, N. Jääskinen, I. Ziemele, J. Passer, Z. Csehi a O. Spineanu-Matei, soudci,

generální advokát: A. M. Collins,

* Jednací jazyk: polština.

za soudní kancelář: M. Siekierzyńska, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 28. června 2022,

s ohledem na vyjádření, která předložili:

- za Krajské státní zastupitelství ve Varšavě (Prokuratura Okręgowa w Warszawie): S. Bańko, M. Dubowski a A. Reczka,
- za YP: B. Biedulski, adwokat,
- za polskou vládu: B. Majczyna, K. Straś a S. Żyrek, jako zmocněnci,
- za belgickou vládu: M. Jacobs, C. Pochet a L. Van den Broeck, jako zmocněnkyně,
- za dánskou vládu: J. Farver Kronborg, J. Nymann-Lindegren, V. Pasternak Jørgensen a M. Søndahl Wolff, jako zmocněnci,
- za nizozemskou vládu: M.K. Bulterman, M. A. M. de Ree a C.S. Schillemans, jako zmocněnkyně,
- za finskou vládu: H. Leppo, jako zmocněnkyně,
- za švédskou vládu: A. Runeskjöld a H. Shev, jako zmocněnkyně,
- za Evropskou komisi: K. Herrmann a P. J. O. Van Nuffel, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 15. prosince 2022,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce se týkají výkladu článku 2 a čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU, článku 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), jakož i zásady přednosti unijního práva, zásady loajální spolupráce zakotvené v čl. 4 odst. 3 SEU a zásady právní jistoty.
- 2 První z těchto žádostí byla předložena v rámci trestních řízení zahájených Krajským státním zastupitelstvím ve Varšavě (Prokuratura Okręgowa w Warszawie, Polsko) proti YP a dalším pro spáchání různých trestných činů a druhá v rámci řízení mezi týmž krajským státním zastupitelstvím a M. M. ve věci zřízení nuceného zástavního práva k nemovitosti nacházející se ve vlastnictví M. M.

Právní rámec

Ústava

- 3 Článek 45 odst. 1 Ústavy Polské republiky (Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej) (dále jen „Ústava“) stanoví:
- „Každý má právo na to, aby jeho věc byla bez zbytečného odkladu spravedlivě a veřejně projednána příslušným, nezávislým a nestranným soudem.“
- 4 Podle článku 179 Ústavy jmenuje prezident republiky soudce na návrh Národní rady soudnictví (Krajowa Rada Sądownictwa, Polsko) (dále jen „KRS“) na dobu neurčitou.
- 5 Článek 180 Ústavy stanoví:
- „1. Soudci jsou neodvolatelní.
2. Soudce nemůže být odvolán, dočasně zproštěn výkonu funkce, převeden k jinému soudu nebo na jinou funkci proti své vůli, s výjimkou případů, kdy to vyplývá ze soudního rozhodnutí, a pouze v případech stanovených zákonem.
- [...]“
- 6 Článek 181 Ústavy stanoví:
- „Soudci může vzniknout trestněprávní odpovědnost nebo může být zbaven osobní svobody pouze s předchozím souhlasem soudu zřízeného zákonem. [...]“

Zákon o Nejvyšším soudu

- 7 Zákonem o Nejvyšším soudu (ustawa o Sądzie Najwyższym) ze dne 8. prosince 2017 (Dz. U. z roku 2018, č. 5) bylo v rámci Nejvyššího soudu (Sąd Najwyższy, Polsko) mimo jiné zřízeno nové kolegium s názvem Izba Dyscyplinarna (Kárné kolegium) (dále jen „kárné kolegium“) uvedené v čl. 3 bodě 5 tohoto zákona.
- 8 Zákonem, kterým se mění zákon o organizaci obecných soudů, zákon o Nejvyšším soudu a některé další zákony (ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw) ze dne 20. prosince 2019 (Dz. U. z roku 2020, č. 190), který nabyl účinnosti dne 14. února 2020, byl zákon o Nejvyšším soudu změněn mimo jiné vložením nového bodu 1a do jeho čl. 27 odst. 1.
- 9 Článek 27 odst. 1 zákona o Nejvyšším soudu ve znění této změny stanoví:
- „Do příslušnosti kárného kolegia náleží:
- 1) kárné věci:
- [...]
- b) projednávané [Nejvyšším soudem (Sąd Najwyższy)] v souvislosti s kárnými řízeními vedenými podle:

[...]

– [zákona o organizaci obecných soudů (ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych) ze dne 27. července 2001 (Dz. U. z roku 2001, částka 98, č. 1070)],

– [...]

[...]

1a) věci týkající se souhlasu k zahájení trestního stíhání soudců, justičních čekatelů, státních zástupců a právních čekatelů nebo k jejich vzetí do vazby,

[...]“

Zákon o obecných soudech

10 Článek 41b zákona o organizaci obecných soudů zmíněného v bodě 9 tohoto rozsudku, ve znění zákona ze dne 20. prosince 2019 uvedeného v bodě 8 tohoto rozsudku (dále jen „zákon o obecných soudech“), stanoví:

„1. Orgánem příslušným k posouzení stížnosti nebo žádosti týkající se činnosti soudu je předseda soudu.

[...]

3. Orgánem příslušným k posouzení stížnosti na činnost předsedy okresního soudu (sąd rejonowy, Polsko) je předseda krajského soudu (sąd okręgowy, Polsko), orgánem příslušným k posouzení stížnosti na činnost předsedy krajského soudu (sąd okręgowy) je předseda odvolacího soudu (sąd apelacyjny, Polsko) a orgánem příslušným k posouzení stížnosti na činnost předsedy odvolacího soudu (sąd apelacyjny) je [KRS].“

11 Článek 42a zákona o obecných soudech stanoví:

„1. V rámci činností soudů nebo orgánů soudů je nepřípustné zpochybňovat legitimitu [soudů], ústavních orgánů státu a orgánů kontroly a ochrany práva.

2. Je nepřípustné, aby obecný soud nebo jiný orgán moci určoval nebo posuzoval zákonnost jmenování soudce nebo z něj odvozeného oprávnění k plnění úkolů v oblasti výkonu spravedlnosti.“

12 Článek 47a odst. 1 tohoto zákona stanoví:

„Věci se přidělují soudcům a justičním čekatelům náhodně podle konkrétních kategorií věcí, s výjimkou případů, kdy jsou věci přidělovány soudci plnícímu pracovní pohotovost.“

13 Článek 47b tohoto zákona stanoví:

„1. Změna složení soudu je přípustná pouze tehdy, pokud soud nemůže věc projednat v současném složení nebo pokud existuje trvalá překážka bránící projednání věci tímto soudem v současném složení. Ustanovení článku 47a se použije přiměřeně.

[...]

3. Rozhodnutí uvedená v [odstavci 1] [...] přijímá předseda soudu nebo jím pověřený soudce.“

14 Článek 80 tohoto zákona stanoví:

„1. Soudce lze zadržet nebo trestně stíhat pouze se souhlasem příslušného kárného soudu. [...]

[...]

2c. Kárný soud přijme rozhodnutí, kterým souhlasí se zahájením trestního stíhání soudce, jsou-li podezření proti soudci dostatečně odůvodněná. Rozhodnutí obsahuje rozhodnutí o souhlasu k zahájení trestního stíhání soudce a uvede jeho důvody.

[...]“

15 Článek 107 odst. 1 tohoto zákona stanoví:

„Soudce je kárně odpovědný za služební (kárná) provinění, včetně:

[...]

2) jednání nebo opomenutí, která mohou znemožnit nebo vážně ztížit fungování soudního orgánu;

3) jednání zpochybňující existenci služebního poměru soudce, účinnost jmenování soudce nebo legitimitu ústavního orgánu Polské republiky;

[...]“

16 Článek 110 odst. 2a tohoto zákona stanoví:

„[...] Ve věcech uvedených v člán[ku] 80 [...] rozhoduje v prvním stupni [Nejvyšší soud (Sąd Najwyższy)] samosoudcem kárného kolegia a ve druhém stupni [Nejvyšší soud (Sąd Najwyższy)] v senátu složeném ze tří soudců kárného kolegia.“

17 Článek 129 odst. 1 až 3 tohoto zákona stanoví:

„1. Kárný soud může dočasně zprostit výkonu funkce soudce, proti němuž bylo zahájeno kárné řízení nebo řízení o způsobilosti soudce vykonávat svou funkci, a také v případě vydání rozhodnutí o souhlasu k zahájení trestního stíhání soudce.

2. Vydá-li kárný soud rozhodnutí o souhlasu k zahájení trestního stíhání soudce pro úmyslný trestný čin, pro který se trestní stíhání zahajuje veřejnou obžalobou, rozhodne z moci úřední zároveň o jeho dočasném zproštění výkonu funkce.

3. Při dočasném zproštění výkonu funkce soudce sníží kárný soud výši jeho odměny o 25 % až 50 % po dobu dočasného zproštění výkonu funkce; [...]“

Trestní zákoník

- 18 Článek 241 odst. 1 trestního zákoníku (kodeks karny) stanoví, že „kdo bez povolení zveřejní informace týkající se trestního vyšetřování před tím, než budou odhaleny v soudním řízení, bude potrestán peněžitým trestem, trestem omezení svobody nebo trestem odnětí svobody v trvání až dvou let“.

Trestní řád

- 19 Článek 439 odst. 1 trestního řádu (kodeks postępowania karnego) stanoví:
- „Nezávisle na rozsahu odvolání a uplatněných odvolacích důvodech, jakož i na dopadu pochybení na obsah rozhodnutí odvolací soud zruší na svém zasedání napadené rozhodnutí, pokud:
- 1) rozhodnutí bylo přijato za účasti osoby, která není oprávněna nebo způsobilá vydávat rozhodnutí nebo která je vyloučena podle článku 40;
 - 2) soud nebyl řádně složen nebo jeden z jeho členů nebyl přítomen celému projednávání;
- [...]“

Původní řízení a předběžné otázky

Věc C-615/20

- 20 Na základě obžaloby ze dne 7. února 2017 podané Krajským státním zastupitelstvím ve Varšavě je s YP a třinácti dalšími obžalovanými vedeno před Krajským soudem ve Varšavě (Sąd Okręgowy w Warszawie, Polsko) řízení pro spáchání několika trestných činů, které způsobily újmu 229 poškozeným osobám. Tato věc byla přidělena soudci I. T. tohoto soudu rozhodujícímu jako samosoudce. Spis v původním řízení čítá 197 svazků a v řízení před tímto soudcem se již konala více než stovka hlavních líčení, během nichž byli vyslechnuti obžalovaní, poškození a více než 150 svědků. Ke dni podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce ve věci C-615/20 se řízení blížilo jeho závěrečné fázi, kdy již zbývalo vyslechnout jen několik svědků a znalců.
- 21 Dne 14. února 2020 podalo Nejvyšší státní zastupitelství – oddělení vnitřních věcí (Prokuratura Krajowa Wydział Spraw Wewnętrznych, Polsko) kárnému kolegiu návrh na udělení souhlasu k trestnímu stíhání soudce I. T. z důvodu, že „dne 18. prosince 2017 ve Varšavě jakožto veřejný činitel [...] veřejně porušil své služební povinnosti [...] a [překročil] své pravomoci [...] tím, že představitelům hromadných sdělovacích prostředků dovolil pořizovat obrazový a zvukový záznam ze zasedání [Krajského soudu ve Varšavě (Sąd Okręgowy w Warszawie)] ve věci [...] a z vyhlášení usnesení v této věci a jeho ústního odůvodnění, čímž bez souhlasu oprávněné osoby, požadovaného právními předpisy, zpřístupnil nepovolaným osobám informace z přípravného řízení Krajského státního zastupitelství ve Varšavě ve věci [...], které získal v souvislosti s výkonem funkce, a jednal tak v rozporu s veřejným zájmem, což představuje trestný čin ve smyslu čl. 231 odst. 1 trestního zákoníku ve spojení s čl. 266 odst. 2, čl. 241 odst. 1 a čl. 11 odst. 2 trestního zákoníku“.

- 22 Kárné kolegium rozhodující v prvním stupni samosoudcem dne 9. června 2020 tomuto návrhu nevyhovělo. Na základě stížnosti Nejvyššího státního zastupitelství totéž kolegium, které nyní rozhodovalo ve druhém stupni řízení v senátu složeném ze tří soudců, usnesením ze dne 18. listopadu 2020 (dále jen „sporné usnesení“) udělilo souhlas k zahájení trestního stíhání soudce I. T., dočasně ho zprostito výkonu funkce a na dobu dočasného zproštění výkonu funkce mu snížilo odměnu o 25 %.
- 23 Předkládající soud, kterým je rozhodovací formace Krajského soudu ve Varšavě (Sąd Okręgowy w Warszawie) v současnosti pověřená vedením trestního řízení uvedeného v bodě 20 tohoto rozsudku, v níž zasedá soudce I. T. jakožto samosoudce, uvádí, že sporné usnesení může této rozhodovací formaci bránit v dalším postupu v tomto řízení.
- 24 Za těchto podmínek se Krajský soud ve Varšavě (Sąd Okręgowy w Warszawie) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Musí být unijní právo – zejména článek 47 [Listiny] a v něm zakotvené právo na účinný prostředek nápravy před soudem a právo na spravedlivé a veřejné projednání věci v přiměřené lhůtě nezávislým a nestranným soudem předem zřízeným zákonem – vykládáno v tom smyslu, že s ním nejsou v souladu [vnitrostátní ustanovení, jako je článek 80, čl. 110 odst. 2a a článek 129 zákona o obecných soudech a čl. 27 odst. 1 bod 1a zákona o Nejvyšším soudu], umožňující [kárnému kolegiu] zbavit soudce imunity a dočasně ho zprostit výkonu funkce, a tím pádem *de facto* zabránit tomuto soudci v rozhodování věcí, které mu byly přiděleny, a to zejména proto, že:
- a) [kárné kolegium] není ‚soudem‘ ve smyslu článku 47 Listiny, článku 6 [evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950] a čl. 45 odst. 1 [Ústavy] [rozsudek ze dne 19. listopadu 2019, A. K. a další (Nezávislost kárného kolegia Nejvyššího soudu), C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982];
- b) členové [kárného kolegia] se vyznačují zvláště výraznými vazbami na zákonodárnou a výkonnou moc (usnesení ze dne 8. dubna 2020, Komise v. Polsko, C-791/19 R, EU:C:2020:277);
- c) Polské republice bylo uloženo pozastavit uplatňování některých ustanovení [zákona o Nejvyšším soudu] týkajících se [kárného kolegia] a zdržet se předávání věcí projednávaných před tímto kolegiem rozhodovací formaci, která nesplňuje požadavky nezávislosti (usnesení ze dne 8. dubna 2020, Komise v. Polsko, C-791/19 R, EU:C:2020:277)?
- 2) Musí být unijní právo – zejména článek 2 SEU a v něm vyjádřená hodnota právního státu a dále požadavky na účinnou právní ochranu vyplývající z čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU – vykládáno v tom smyslu, že ‚pravidla kárného režimu vztahujícího se na ty, jejichž úkolem je soudit‘ zahrnují rovněž ustanovení týkající se trestního stíhání nebo zbavení svobody (zadržení) soudce vnitrostátního soudu, jako je článek 181 [Ústavy] ve spojení s články 80 a 129 [zákona o obecných soudech], podle nichž:
- a) k trestnímu stíhání nebo zbavení svobody (zadržení) soudce vnitrostátního soudu, které zásadně probíhá na návrh státního zástupce, se vyžaduje souhlas příslušného kárného soudu;
- b) kárný soud, který vysloví souhlas s trestním stíháním nebo zbavením svobody (zadržením) soudce vnitrostátního soudu, může (nebo v některých případech musí) daného soudce dočasně zprostit výkonu funkce;

- c) kárný soud, který soudce vnitrostátního soudu dočasně zproští výkonu funkce, má rovněž povinnost snížit tomuto soudci odměnu v mezích stanovených těmito ustanoveními na dobu dočasného zproštění výkonu funkce?
- 3) Musí být unijní právo – zejména ustanovení uvedená ve druhé otázce – vykládáno v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je čl. 110 odst. 2a [zákona o obecných soudech] a čl. 27 odst. 1 bod 1a [zákona o Nejvyšším soudu], podle nichž věci týkající se souhlasu s trestním stíháním nebo zbavením svobody (zadržením) soudce vnitrostátního soudu spadají jak v prvním stupni, tak ve druhém stupni do výlučné pravomoci takového orgánu, jakým je kárné kolegium, zejména s ohledem na následující skutečnosti (posuzované individuálně či společně):
- a) ke zřízení kárného kolegia došlo současně se změnou pravidel jmenování členů orgánu, jakým je [KRS], který se podílí na procesu jmenování soudců a na jehož návrh byli jmenováni všichni členové kárného kolegia;
 - b) vnitrostátní zákonodárce vyloučil možnost přeradit do kárného kolegia soudce vnitrostátního soudu posledního stupně, jako je Nejvyšší soud (Sąd Najwyższy), v jehož rámci toto kolegium působí, takže v kárném kolegiu mohou zasedat pouze noví členové jmenovaní na návrh KRS ve změněném složení;
 - c) kárné kolegium se vyznačuje zvláště vysokým stupněm autonomie v rámci Nejvyššího soudu (Sąd Najwyższy);
 - d) Nejvyšší soud (Sąd Najwyższy) v rozhodnutích vydaných ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku ze dne 19. listopadu 2019, A. K. a další (Nezávislost kárného kolegia Nejvyššího soudu) (C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982) potvrdil, že KRS ve svém změněném složení není orgánem nezávislým na zákonodárné a výkonné moci a že kárné kolegium není ‚soudem‘ ve smyslu článku 47 Listiny, článku 6 [evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod] a čl. 45 odst. 1 [Ústavy];
 - e) návrh na vyslovení souhlasu s trestním stíháním nebo zbavením svobody (zadržením) soudce vnitrostátního soudu zásadně podává státní zástupce, jehož nadřízeným je orgán výkonné moci, jako je ministr spravedlnosti, který může státním zástupcům udělovat závazné pokyny týkající se obsahu procesních úkonů, zatímco členové kárného kolegia a členové KRS v jejím změněném složení se vyznačují, jak konstatoval Nejvyšší soud (Sąd Najwyższy) v rozhodnutích uvedených v bodě 2d, zvláště výraznými vazbami na zákonodárnou a výkonnou moc, kvůli čemuž nelze kárné kolegium uznat za třetí osobu ve vztahu ke účastníkovi řízení;
 - f) Polské republice bylo usnesením ze dne 8. dubna 2020, Komise v. Polsko (C-791/19 R, EU:C:2020:277), uloženo pozastavit uplatňování některých ustanovení [zákona o Nejvyšším soudu] týkajících se kárného kolegia a zdržet se předávání věcí projednávaných před tímto kolegiem rozhodovací formaci, která nesplňuje podmínky nezávislosti?
- 4) V případě, že byl vysloven souhlas s trestním stíháním soudce vnitrostátního soudu a tento soudce byl dočasně zproštěn výkonu funkce spolu se snížením jeho odměny na dobu dočasného zproštění výkonu funkce, musí být unijní právo – zejména ustanovení uvedená ve druhé otázce a zásada přednosti, zásada loajální spolupráce zakotvená v čl. 4 odst. 3 SEU a zásada právní jistoty – vykládáno v tom smyslu, že brání uznání závaznosti takového souhlasu, zejména pokud jde o dočasné zproštění výkonu funkce soudce, byl-li vysloven takovým orgánem, jako je kárné kolegium, takže:

- a) všechny orgány státu (včetně předkládajícího soudu, v jehož rozhodovací formaci zasedá soudce, kterého se tento souhlas týká, a orgánů příslušných k určení a změně složení vnitrostátního soudu) jsou povinny nebrat tento souhlas do zřetele a umožnit soudci vnitrostátního soudu, kterého se vyslovení souhlasu týká, aby zasedal v rozhodovací formaci tohoto soudu;
- b) soud, v jehož rozhodovací formaci zasedá soudce, kterého se tento souhlas týká, je soudem předem zřízeným zákonem a nezávislým a nestranným soudem, a může tedy jakožto ‚soud‘ rozhodnout o otázkách týkajících se použití nebo výkladu unijního práva?“

25 YP, Krajské státní zastupitelství ve Varšavě a Evropská komise ve svých písemných vyjádřeních uvedly, že opravný prostředek podaný tímto krajským státním zastupitelstvím proti předkládacímu rozhodnutí ve věci C-615/20 byl zamítnut usnesením Odvolacího soudu ve Varšavě (Sąd Apelacyjny w Warszawie, Polsko) ze dne 24. února 2021, neboť dle jeho názoru bylo možné, že se v případě sporného usnesení nejedná o soudní rozhodnutí z důvodu, že bylo přijato kárným kolegiem, které není nezávislým soudem.

Věc C-671/20

- 26 Krajské státní zastupitelství ve Varšavě obvinilo M. M. z několika trestných činů, mimo jiné z nepodání návrhu na prohlášení konkursu, neuspokojení pohledávek věřitelů, nepředložení účetní závěrky společnosti a bankovního podvodu.
- 27 V této souvislosti nařídil státní zástupce rozhodnutím ze dne 9. června 2020 zřízení nuceného zástavního práva k nemovitosti ve vlastnictví M. M. a jeho manželky za účelem zajištění případného peněžitého trestu a případných soudních poplatků, které by mohly být uloženy M. M. Ten proti tomuto rozhodnutí podal stížnost ke Krajskému soudu ve Varšavě (Sąd Okręgowy w Warszawie), v jehož rámci byla věc týkající se této stížnosti přidělena soudci I. T.
- 28 V návaznosti na přijetí sporného usnesení, jímž byl soudce I. T. mimo jiné dočasně zproštěn výkonu funkce, předseda Krajského soudu ve Varšavě (Sąd Okręgowy w Warszawie) vydal dne 24. listopadu 2020 na základě čl. 47b odst. 1 a 3 zákona o obecných soudech usnesení, kterým pověřil předsedkyni oddělení, v němž zasedal soudce I. T., aby změnila složení rozhodovací formace ve věcech přidělených tomuto soudci, s výjimkou věci, v níž soudce I. T. podal Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, která je předmětem věci C-615/20. Předsedkyně tohoto oddělení tedy s využitím nástroje informační technologie a v souladu s článkem 47a a čl. 47b odst. 3 zákona o obecných soudech přijala usnesení o novém přidělení věcí původně přidělených soudci I. T., včetně věci uvedené v bodě 27 tohoto rozsudku.
- 29 Podle předkládajícího soudu, kterým je odlišná formace Krajského soudu ve Varšavě (Sąd Okręgowy w Warszawie) rozhodující samosoudcem, jíž byla tato věc nově přidělena, svědčí tento sled událostí o tom, že předseda tohoto soudu uznal závaznost sporného usnesení, když dospěl k závěru, že dočasné zproštění výkonu funkce soudce I. T. brání tomu, aby byla uvedená věc tímto soudcem projednána, respektive že existuje trvalá překážka jejímu projednání ve smyslu čl. 47b odst. 1 zákona o obecných soudech.

30 Za těchto podmínek se Krajský soud ve Varšavě (Sąd Okręgowy w Warszawie) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Musí být unijní právo – zejména článek 2 SEU a v něm vyjádřená hodnota právního státu, čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU a zásady přednosti, loajální spolupráce a právní jistoty – vykládáno v tom smyslu, že brání tomu, aby právní úprava členského státu, jako je čl. 41b odst. 1 a 3 [zákona o obecných soudech], byla uplatňována tak, že předseda soudu může – samostatně a bez soudního přezkumu – přijmout rozhodnutí o změně složení soudu na základě toho, že takový orgán, jako je kárné kolegium, udělil souhlas s trestním stíháním soudce zasedajícího v původně určené rozhodovací formaci [soudce krajského soudu (Sąd Okręgowy)], který zahrnuje povinné dočasné zproštění výkonu funkce tohoto soudce, s čímž je konkrétně spojen zákaz zasedání tohoto soudce v rozhodovacích formacích ve věcech, které mu byly přiděleny, a to i v těch, které mu byly přiděleny před udělením shora uvedeného souhlasu?
- 2) Musí být unijní právo – zejména ustanovení uvedená v první otázce – vykládáno v tom smyslu, že brání:
 - a) právní úpravě členského státu, jako je čl. 42a odst. 1 a 2 a čl. 107 odst. 1 bod 3 [zákona o obecných soudech], která vnitrostátnímu soudu zakazuje posuzovat – v rámci přezkumu, zda tento soud splnil požadavky předchozího zřízení zákonem – závaznost a právní okolnosti souhlasu uděleného kárným kolegiem, uvedeného v první otázce, jež jsou bezprostředním důvodem změny složení soudu, a která zároveň stanoví, že snaha o takové posouzení zakládá kárnou odpovědnost soudce?
 - b) judikatuře vnitrostátního soudu, jako je Ústavní soud (Trybunał Konstytucyjny, Polsko), podle níž akty takových vnitrostátních orgánů, jako je [prezident republiky] a [KRS], při jmenování členů takového orgánu, jakým je kárné kolegium, nepodléhají soudnímu přezkumu, včetně přezkumu z hlediska unijního práva – bez ohledu na povahu a rozsah porušení – a akt jmenování osoby do funkce soudce je konečný a nezrušitelný?
- 3) Musí být unijní právo – zejména ustanovení uvedená v první otázce – vykládáno v tom smyslu, že brání uznání závaznosti souhlasu uvedeného v první otázce, zejména pokud jde o dočasné zproštění výkonu funkce soudce, vzhledem k tomu, že byl udělen takovým orgánem, jako je kárné kolegium, takže:
 - a) všechny orgány státu (včetně předkládajícího soudu a orgánů příslušných k určení a změně složení vnitrostátního soudu, konkrétně předsedy soudu) jsou povinny nebrat na tento souhlas zřetel a umožnit soudci vnitrostátního soudu, kterého se udělení souhlasu týká, aby zasedal v rozhodovací formaci tohoto soudu;
 - b) soud, v jehož rozhodovací formaci nezasedá soudce, jemuž byla věc původně přidělena k rozhodnutí – výlučně z důvodu, že se na tohoto soudce vztahuje uvedený souhlas – není soudem předem zřízeným zákonem a v souvislosti s tím nemůže jakožto ‚soud‘ rozhodnout o otázkách týkajících se použití nebo výkladu unijního práva?
- 4) Má pro odpověď na předchozí otázky význam skutečnost, že kárné kolegium a Ústavní soud (Trybunał Konstytucyjny) nezaručují účinnou soudní ochranu vzhledem k nedostatku nezávislosti a vzhledem ke konstatovaným porušením ustanovení týkajících se jmenování jejich členů?“

Řízení před Soudním dvorem

- 31 Obě rozhodovací formace Krajského soudu ve Varšavě (Sąd Okręgowy w Warszawie), které podaly projednávané žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce (dále jen „předkládající soudy“), požádaly o jejich projednání ve zrychleném řízení podle článku 105 jednacího řádu Soudního dvora. Na podporu těchto žádostí o projednání věci ve zrychleném řízení předkládající soudy v podstatě uvedly, že je použití takového postupu v daném případě odůvodněné, jelikož odpovědi na položené otázky mohou mít vliv nejen na jejich složení, ale rovněž na situaci jiných soudců než soudce I. T., vůči nimž kárné kolegium přijalo nebo má v úmyslu přijmout opatření obdobná spornému usnesení.
- 32 Článek 105 odst. 1 jednacího řádu stanoví, že k žádosti předkládajícího soudu, nebo výjimečně i bez návrhu může předseda Soudního dvora po vyslechnutí soudce zpravodaje a generálního advokáta rozhodnout o projednání předběžné otázky ve zrychleném řízení, pokud povaha věci vyžaduje, aby byla projednána bez zbytečného odkladu.
- 33 V tomto ohledu je třeba připomenout, že takové zrychlené řízení představuje procesní nástroj, který má reagovat na mimořádně naléhavé situace. Z judikatury Soudního dvora rovněž vyplývá, že zrychlené řízení lze nepoužít, pokud je z důvodu citlivé a složité povahy právních otázek vyvstalých v určité věci takového řízení stěží použitelné, zejména pokud se nejedná jako vhodné zkrátit písemnou část řízení před Soudním dvorem [rozsudek ze dne 6. října 2021, W.Ż. (Kolegium pro mimořádnou kontrolu a věci veřejné Nejvyššího soudu – Jmenování), C-487/19, EU:C:2021:798, bod 54 a citovaná judikatura].
- 34 V projednávaných věcech předseda Soudního dvora ve dnech 9. prosince 2020 a 21. ledna 2021 po vyslechnutí soudkyně zpravodajky a generálního advokáta rozhodl, že není namístě vyhovět žádostem o projednání věci ve zrychleném řízení uvedeným v bodě 31 tohoto rozsudku.
- 35 Třebaže se položené otázky týkají základních ustanovení unijního práva, jsou nicméně složité a citlivé povahy a spadají do poměrně složitého vnitrostátního procesního kontextu, a není proto zcela vhodné na ně použít řízení odchylovící se od běžných procesních pravidel. Dále bylo přihlédnuto i k tomu, že jiné věci projednávané před Soudním dvorem, v nichž vyvstaly otázky obdobné otázkám položeným v nyní posuzovaných věcech, se již nacházely v pokročilé fázi řízení.
- 36 Ve zmiňovaných rozhodnutích ze dne 9. prosince 2020 a 21. ledna 2021 nicméně předseda Soudního dvora rozhodl o přednostním projednání nyní posuzovaných věcí v souladu s čl. 53 odst. 3 jednacího řádu. Shora uvedeným rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 21. ledna 2021 byly rovněž věci C-615/20 a C-671/20 spojeny pro účely písemné a ústní části řízení a pro účely rozsudku.
- 37 Po ukončení písemné části řízení v těchto věcech bylo rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 28. října 2021 řízení v nich přerušeno až do ukončení písemné části řízení ve věci C-204/21, Komise v. Polsko (Nezávislost a soukromý život soudců), a to vzhledem k úzkým vazbám mezi otázkami vznesenými v těchto třech věcech. Po ukončení písemné části řízení v uvedené věci bylo dne 23. února 2022 v řízení v projednávaných spojených věcech pokračováno.

K přípustnosti žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce

- 38 Polská vláda a Krajské státní zastupitelství ve Varšavě tvrdí, že žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce jsou z různých důvodů nepřípustné.
- 39 Zprvce tvrdí, že jelikož se původní řízení řídí výlučně vnitrostátním trestním právem, které spadá do výlučné pravomoci členských států, mají tato řízení čistě vnitrostátní povahu a nemají žádnou spojitost s ustanoveními unijního práva, kterých se týká otázka položená Soudnímu dvoru. Pokud jde konkrétně o takový akt, jako je sporné usnesení, z článku 5 SEU a z článků 3 a 4 SFEU podle nich v tomto směru vyplývá, že pouze členským státům přísluší rozhodnout o přiznání trestněprávní imunity soudcům, a pokud tak učiní, přísluší opět pouze jim, aby určily rozsah této imunity a postup jejího případného zbavení, jakož i důsledky s tím spojené.
- 40 V tomto ohledu je třeba připomenout, že i když organizace soudnictví v členských státech, zejména zřízení, složení, pravomoci a fungování vnitrostátních soudů, jakož i pravidla upravující postup jmenování soudců nebo pravidla použitelná na jejich postavení a výkon jejich funkcí, jako jsou kárný režim vztahující se na soudce nebo podmínky pro zbavení jejich imunity nebo pro dočasné zproštění výkonu jejich funkce, spadají do pravomoci těchto států, nic to nemění na tom, že členské státy musí při výkonu této pravomoci dodržovat povinnosti, které pro ně vyplývají z unijního práva, a zejména z článků 2 a 19 SEU [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. července 2021, Komise v. Polsko (Kárný režim soudců), C-791/19, EU:C:2021:596, body 56, 60 až 62 a 95, jakož i citovaná judikatura, a ze dne 22. února 2022, RS (Účinek rozsudků ústavního soudu), C-430/21, EU:C:2022:99, bod 38 a citovaná judikatura].
- 41 Dále je nutno konstatovat, že argumenty uvedené v bodě 39 tohoto rozsudku se v podstatě vztahují k dosahu, a tedy výkladu ustanovení unijního práva, jichž se předběžné otázky týkají, jakož i k případným účinkům těchto ustanovení zejména s ohledem na přednost unijního práva. Tyto argumenty, které se dotýkají podstaty položených otázek, nemohou tedy ze samotné podstaty věci vést k jejich nepřípustnosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. listopadu 2021, Prokuratura Rejonowa w Mińsku Mazowieckim a další, C-748/19 až C-754/19, EU:C:2021:931, bod 54 a citovaná judikatura).
- 42 Zadruhé jsou polská vláda a Krajské státní zastupitelství ve Varšavě toho názoru, že žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce jsou nepřípustné, jelikož odpovědi Soudního dvora na položené otázky nejsou nezbytné pro výsledek původních řízení, a zejména nemohou vést k rozhodnutím, která by předkládající soudy mohly v rámci oněch řízení přijmout.
- 43 Podle polské vlády totiž ani jeden z těchto soudů nemá možnost sporné usnesení zpochybnit. I kdyby navíc Soudní dvůr některému z předkládajících soudů umožnil, aby na toto usnesení nebral zřetel, nemají tyto soudy ve vnitrostátním právu k dispozici žádný procesní základ, který by jim konkrétně umožňoval opětovně přidělit věci v původním řízení soudci, jemuž byly přiděleny původně.
- 44 Polská vláda má za to, že předběžné otázky jsou ve skutečnosti relevantní pouze v rámci probíhajícího trestního řízení vedeného proti soudci I. T. Případné pochybnosti o výkladu takových ustanovení unijního práva, jakých se dovolávají předkládající soudy, totiž musí být zkoumány v rámci onoho trestního řízení, v němž má dotčený soudce postavení účastníka řízení, a nikoli v kontextu původních řízení, která mu byla náhodně přidělena předtím, než byl sporným usnesením dočasně zproštěn výkon funkce. Polská vláda na jednání před Soudním dvorem

uvedla, že tato analýza byla mezitím podpořena poznatky vyplývajícími z bodů 60 a 71 rozsudku ze dne 22. března 2022, Prokurator Generalny a další (Kárné kolegium Nejvyššího soudu – Jmenování) (C-508/19, EU:C:2022:201).

- 45 Krajské státní zastupitelství ve Varšavě tvrdí, pokud jde o původní řízení ve věci C-615/20, že rozhodnutí o jeho přerušení vydané předkládajícím soudem v uvedené věci brání tomu, aby bylo řízení ukončeno vydáním rozsudku týmž soudem v jeho současném složení, a že v případě určení nové rozhodovací formace odpadne důvod tohoto přerušení, neboť sporné usnesení se týká pouze soudce I. T. Pokud jde o původní řízení ve věci C-671/20, dočasné zproštění výkonu funkce soudce I. T. představuje podle Krajského státního zastupitelství ve Varšavě trvalou překážku pro další postup v témž řízení, což bylo legitimním důvodem pro nové přidělení věci, v níž je toto řízení vedeno, aby se zajistila efektivita řízení při dodržení práv dotčených jednotlivců.
- 46 V tomto ohledu je však třeba uvést, že v tomto případě jsou oba předkládající soudy v kontextu původních řízení, v nichž má každý z nich rozhodnout, konfrontovány s otázkami procesní povahy, které musí být vyřešeny *in limine litis* a jejichž řešení závisí na výkladu ustanovení a zásad unijního práva, jichž se týkají předběžné otázky. Ve věci C-615/20 je totiž podstatou těchto otázek, zda se zřetelem k těmto ustanovením a zásadám unijního práva zůstává samosoudce tvořící předkládající soud oprávněn nadále projednávat věc v původním řízení neohledně na sporné usnesení, kterým byl dočasně zproštěn výkonu funkce. Pokud jde o otázky ve věci C-671/20, jejich podstatou je, zda se zřetelem k týmž ustanovením a zásadám unijního práva může předkládající soud v této věci, aniž by riskoval vznik kárné odpovědnosti v něm zasedajícího samosoudce, vycházet z toho, že toto usnesení postrádá závaznost, což by mělo za následek, že by nebyl oprávněn rozhodnout věc v původním řízení, která mu byla v návaznosti na uvedené usnesení nově přidělena, a zda tudíž tato věc musí být opětovně přidělena soudci, jemuž byla přidělena původně.
- 47 Jak přitom vyplývá z judikatury Soudního dvora, předběžné otázky, jejichž cílem je takto umožnit předkládajícímu soudu, aby *in limine litis* vyřešil takové procesní obtíže, jako jsou obtíže související s jeho vlastní pravomocí rozhodnout ve věci, kterou projednává, nebo s právními účinky, které je třeba přiznat soudnímu rozhodnutí, jež potenciálně brání dalšímu projednávání takové věci uvedeným soudem, jsou na základě článku 267 SFEU přípustné [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 19. listopadu 2019, A. K. a další (Nezávislost kárného kolegia Nejvyššího soudu), C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982, body 100, 112 a 113 a citovaná judikatura, ze dne 6. října 2021, W.Ž. (Kolegium pro mimořádnou kontrolu a věci veřejné Nejvyššího soudu – Jmenování), C-487/19, EU:C:2021:798, body 93 a 94, jakož i ze dne 16. listopadu 2021, Prokuratura Rejonowa w Mińsku Mazowieckim a další, C-748/19 až C-754/19, EU:C:2021:931, body 47 až 49].
- 48 V tomto ohledu je třeba uvést, že na rozdíl od věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 22. března 2022, Prokurator Generalny a další (Kárné kolegium Nejvyššího soudu – Jmenování) (C-508/19, EU:C:2022:201), na něž odkázala polská vláda, původní řízení v projednávaných spojených věcech nijak nesouvisejí s trestním řízením zahájeným proti předkládajícímu soudci ve věci C-615/20 a nejsou ve vztahu k tomuto trestnímu řízení nijak akcesorická ve smyslu bodu 71 uvedeného rozsudku. V důsledku toho nelze poznatky vyplývající z uvedeného rozsudku přenést na původní řízení v projednávaných věcech.
- 49 Z výše uvedeného vyplývá, že žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce jsou přípustné.

K předběžným otázkám

K první, druhé a třetí otázce položeným ve věci C-615/20

- 50 Podstatou první, druhé a třetí otázky předkládajícího soudu ve věci C-615/20, které je třeba zkoumat společně, je, zda musí být článek 2 SEU, čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU a článek 47 Listiny vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátním ustanovením, která přiznávají orgánu, jehož nezávislost a nestrannost není zaručena, pravomoc udělovat souhlas k zahájení trestního stíhání soudců obecných soudů a v případě udělení takového souhlasu dočasně zprostit dotyčné soudce výkonu funkce a na dobu dočasného zproštění výkonu funkce jim snížit odměnu.
- 51 V tomto ohledu je třeba předeslat, že od okamžiku, kdy byly podány projednávané žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, vydal Soudní dvůr k žalobě pro nesplnění povinnosti podané Komisí proti Polské republice rozsudek ze dne 5. června 2023, Komise v. Polsko (Nezávislost a soukromý život soudců) [C-204/21, dále jen „rozsudek Komise v. Polsko (Nezávislost a soukromý život soudců)“, EU:C:2023:442], v němž z důvodů uvedených v jeho bodech 91 až 103 a v souladu s bodem 1 jeho výroku rozhodl, že Polská republika tím, že pověřila kárné kolegium, jehož nezávislost a nestrannost není zaručena, rozhodováním o věcech, které se přímo dotýkají postavení a výkonu funkce soudce a justičního čekatele, jako jsou žádosti o udělení souhlasu k zahájení trestního stíhání soudců a justičních čekatelů, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU.
- 52 Soudní dvůr konkrétně v bodě 101 uvedeného rozsudku zdůraznil, že již pouhá vyhlídka pro soudce, že je možné žádat o souhlas k jejich trestnímu stíhání a tohoto souhlasu se domoci od orgánu, jehož nezávislost není zaručena, může ovlivnit jejich vlastní nezávislost, a že totéž platí, pokud jde o riziko, že takový orgán rozhodne o případném dočasném zproštění výkonu jejich funkce a o snížení jejich odměny.
- 53 V bodě 102 téhož rozsudku Soudní dvůr připomněl, že již v bodě 112 svého rozsudku ze dne 15. července 2021, Komise v. Polsko (Kárný režim soudců) (C-791/19, EU:C:2021:596), konstatoval, že z důvodů uvedených v bodech 89 až 110 posledně uvedeného rozsudku nebyla zaručena nezávislost a nestrannost kárného kolegia.
- 54 V projednávané věci přitom z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že sporné usnesení, jímž byl udělen souhlas k zahájení trestního stíhání samosoudce, který tvoří předkládající soud ve věci C-615/20, tj. obecný soud, který může na základě čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU rozhodovat o otázkách souvisejících s uplatňováním nebo výkladem unijního práva, a jímž byl tento soudce dočasně zproštěn výkonu funkce a byla mu snížena odměna, bylo přijato na základě vnitrostátních ustanovení, o nichž Soudní dvůr v rozsudku Komise v. Polsko (Nezávislost a soukromý život soudců) rozhodl, že jsou v rozporu s tímto ustanovením unijního práva v rozsahu, v němž přiznávají pravomoc k přijímání takových aktů, jakým je toto usnesení, orgánu, jehož nezávislost a nestrannost není zaručena.
- 55 Poznatky obsažené v bodech 91 až 103 rozsudku Komise v. Polsko (Nezávislost a soukromý život soudců), na nichž je založen závěr o nesplnění povinnosti učiněný v bodě 1 výroku téhož rozsudku, tedy postačují k zodpovězení první, druhé a třetí otázky ve věci C-615/20, aniž je třeba v této věci podávat rovněž výklad článku 2 SEU a článku 47 Listiny a zkoumat ostatní skutečnosti uvedené v první a třetí otázce v téže věci.

- 56 V tomto kontextu je rovněž třeba připomenout, že podle čl. 260 odst. 1 SFEU platí, že shledá-li Soudní dvůr, že členský stát nesplnil povinnosti, které pro něj vyplývají ze Smluv, je tento členský stát povinen přijmout opatření vyplývající z rozsudku Soudního dvora, který zakládá překážku věci pravomocně rozsouzené, pokud jde o skutkové a právní otázky, které byly skutečně nebo nutně rozhodnuty předmětným soudním rozhodnutím (rozsudek ze dne 10. března 2022, Grossmania, C-177/20, EU:C:2022:175, bod 35 a citovaná judikatura).
- 57 Jsou-li tedy orgány dotyčného členského státu podílející se na výkonu zákonodárné moci povinny změnit vnitrostátní ustanovení, která byla předmětem rozsudku o nesplnění povinnosti, tak, aby je uvedly do souladu s požadavky unijního práva, mají soudy tohoto členského státu zase povinnost zajistit dodržování daného rozsudku při výkonu jejich poslání, což zejména znamená, že je na vnitrostátním soudu, aby vzhledem k závaznosti uvedeného rozsudku případně zohlednil právní poznatky stanovené v tomto rozsudku s cílem určit dosah ustanovení unijního práva, která má tento soud uplatnit (rozsudek ze dne 10. března 2022, Grossmania, C-177/20, EU:C:2022:175, bod 36 a citovaná judikatura).
- 58 Z výše uvedeného vyplývá, že předkládající soud ve věci C-615/20 má v tomto případě vyvodit pro účely původního řízení veškeré důsledky vyplývající z poznatků z rozsudku Komise v. Polsko (Nezávislost a soukromý život soudců) obsažených v jeho bodech 51 a 55.
- 59 S ohledem na vše výše uvedené je třeba na první, druhou a třetí otázku položenou ve věci C-615/20 odpovědět tak, že čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním ustanovením, která přiznávají orgánu, jehož nezávislost a nestrannost není zaručena, pravomoc udělovat souhlas k zahájení trestního stíhání soudců obecných soudů a v případě udělení takového souhlasu dočasně zprostit dotyčné soudce výkonu funkce a na dobu dočasného zproštění výkonu funkce jim snížit odměnu.

Ke čtvrté otázce položené ve věci C-615/20

- 60 Podstatou čtvrté otázky předkládajícího soudu ve věci C-615/20 je, zda musí být čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU, jakož i zásada přednosti unijního práva, zásada loajální spolupráce zakotvená v čl. 4 odst. 3 SEU a zásada právní jistoty vykládány v tom smyslu, že:
- rozhodovací formace vnitrostátního soudu, které byla předložena určitá věc a která je tvořena samosoudcem, vůči němuž orgán, jehož nezávislost a nestrannost není zaručena, přijal usnesení udělující souhlas k zahájení trestního stíhání a nařizující dočasné zproštění výkonu jeho funkce a snížení jeho odměny, je oprávněna upustit od uplatňování takového usnesení, které jí brání ve výkonu její pravomoci v této věci, a
 - také soudní orgány příslušné k určení a změně složení rozhodovacích formací tohoto vnitrostátního soudu musí upustit od uplatňování tohoto usnesení, které shora uvedené rozhodovací formaci brání ve výkonu její pravomoci.
- 61 Podle ustálené judikatury platí, že zásada přednosti unijního práva zakotvuje nadřazenost unijního práva nad právem členských států. Tato zásada tedy ukládá všem orgánům členských států povinnost zajišťovat plný účinek jednotlivých unijních norem, přičemž právo členských států nemůže narušovat účinek přiznaný těmito jednotlivým normám na území uvedených států [rozsudek ze dne 6. října 2021, W.Ž. (Kolegium pro mimořádnou kontrolu a věci veřejné Nejvyššího soudu – Jmenování), C-487/19, EU:C:2021:798, bod 156 a citovaná judikatura].

- 62 Uvedená zásada v tomto směru zejména ukládá každému vnitrostátnímu soudu, jenž má v rámci svých pravomocí aplikovat ustanovení unijního práva, aby zajistil plný účinek těchto ustanovení ve sporu, jenž mu byl předložen, tak, že na základě vlastní pravomoci podle potřeby upustí od použití jakékoli vnitrostátní právní úpravy nebo praxe, která je v rozporu s ustanovením unijního práva majícím přímý účinek, aniž musí nejprve žádat o její předchozí odstranění legislativní cestou nebo jakýmkoliv jiným ústavním postupem či na toto odstranění čekat [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. února 2022, RS (Účinek rozsudků ústavního soudu), C-430/21, EU:C:2022:99, bod 53 a citovaná judikatura]. Dodržování této povinnosti je nezbytné zejména k zajištění rovnosti členských států před Smlouvami a je vyjádřením zásady loajální spolupráce zakotvené v čl. 4 odst. 3 SEU [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. února 2022, RS (Účinek rozsudků ústavního soudu), C-430/21, EU:C:2022:99, bod 55 a citovaná judikatura].
- 63 Soudní dvůr přitom rozhodl, že čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU, vykládaný ve světle článku 47 Listiny, který ukládá členským státům povinnost dosáhnout jasného a přesného výsledku, jež není vázána na žádnou podmínku, zejména pokud jde o nezávislost a nestrannost soudů, které mají vykládat a uplatňovat unijní právo, a požadavek, aby se jednalo o soudy předem zřízené zákonem, má přímý účinek, který znamená, že se upustí od použití jakéhokoli vnitrostátního ustanovení či vnitrostátní judikatury nebo praxe odporující těmto ustanovením unijního práva, jak jsou vykládána Soudním dvorem [rozsudek Komise v. Polsko (Nezávislost a soukromý život soudců), bod 78 a citovaná judikatura].
- 64 Z ustálené judikatury rovněž vyplývá, že i v případě neexistence vnitrostátních legislativních opatření, která by ukončila stav neplnění povinnosti konstatovaný Soudním dvorem, je na vnitrostátních soudech, aby přijaly veškerá opatření k usnadnění dosažení plného účinku unijního práva v souladu se závěry obsaženými v rozsudku o nesplnění povinnosti. Kromě toho jsou uvedené soudy na základě zásady loajální spolupráce stanovené v čl. 4 odst. 3 SEU povinny odstranit protiprávní důsledky porušení unijního práva (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. března 2022, Grossmania, C-177/20, EU:C:2022:175, body 38 a 63 a citovaná judikatura).
- 65 Za účelem splnění povinností připomenutých v bodech 61 až 64 tohoto rozsudku musí vnitrostátní soud upustit od použití takového aktu, jako je sporné usnesení, kterým bylo způsobem odporujícím čl. 19 odst. 1 druhému pododstavci SEU nařízeno dočasné zproštění výkonu funkce soudce, je-li to s ohledem na dotčenou procesní situaci nezbytné k zaručení přednosti unijního práva [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. října 2021, W.Ž. (Kolegium pro mimořádnou kontrolu a věci veřejné Nejvyššího soudu – Jmenování), C-487/19, EU:C:2021:798, body 159 a 161].
- 66 Vzhledem k tomu, že konečné posouzení skutkového stavu, jakož i použití a výklad vnitrostátního práva přísluší v rámci řízení upraveného v článku 267 SFEU pouze předkládajícímu soudu, bude také na něm, aby s konečnou platností určil konkrétní důsledky, které pro původní řízení ve věci C-615/20 vyplývají ze zásady připomenuté v předchozím bodě. Podle ustálené judikatury však Soudní dvůr může na základě skutečností uvedených ve spise poskytnout tomuto soudu prvky výkladu unijního práva, které by pro něj mohly být za tímto účelem užitečné [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. března 2021, A. B. a další (Jmenování soudců Nejvyššího soudu – Odvolání), C-824/18, EU:C:2021:153, bod 96 a citovaná judikatura].
- 67 V tomto ohledu polská vláda na jednání před Soudním dvorem poukázala na přijetí zákona, kterým se mění zákon o Nejvyšším soudu a některé další zákony (ustawa o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw) ze dne 9. června 2022 (Dz. U. z roku 2022, č. 1259) a který nabyl účinnosti dne 15. července 2022. Podle vysvětlení poskytnutých polskou

vládou tento nový zákon mimo jiné zrušil kárné kolegium a zavedl přechodný režim, podle kterého má každý soudce, na kterého se vztahuje usnesení tohoto kolegia udělující souhlas k zahájení trestního stíhání, nyní možnost požádat o přezkum věci novým kolegiem zřízeným tímž zákonem na půdě Nejvyššího soudu (Sąd Najwyższy), přičemž toto kolegium musí v tomto případě o takové žádosti rozhodnout ve lhůtě nejdéle dvanácti měsíců.

- 68 Podle polské vlády se tedy předkládající soudce ve věci C-615/20 může díky tomuto novému oprávněnému prostředku domoci případného přehodnocení sporného usnesení, takže v projednávaném případě již není nutné od uplatnění tohoto usnesení upouštět. Sám Soudní dvůr totiž v bodě 161 rozsudku ze dne 6. října 2021, W.Ž. (Kolegium pro mimořádnou kontrolu a věci veřejné Nejvyššího soudu – Jmenování) (C-487/19, EU:C:2021:798), zdůraznil, že tento druh nápravy je odůvodněný pouze tehdy, ukáže-li se s ohledem na dotčenou procesní situaci jako nezbytný k zaručení přednosti unijního práva.
- 69 Z vysvětlení takto poskytnutých polskou vládou však nevyplývá, že by sporné usnesení v důsledku nabytí účinnosti zákona ze dne 9. června 2022 uvedeného v bodě 67 tohoto rozsudku přestalo vyvolávat účinky, a tudíž ani to, že by odpadla překážka, která předkládajícímu soudu ve věci C-615/20 – v jeho současném složení – brání v dalším postupu v původním řízení. Pokud jde o skutečnost, že dotýčný soudce má nyní možnost požádat o obnovu řízení ve věci sporného usnesení u nově zřízeného orgánu, který má rozhodnout ve lhůtě nejdéle jednoho roku, je patrné, že ani tato skutečnost nemůže – s výhradou konečného ověření, které v tomto ohledu přísluší předkládajícímu soudu – zajistit, aby uvedená překážka mohla být neprodleně odstraněna, případně z iniciativy soudních orgánů příslušných k určení a změně složení rozhodovacích formací vnitrostátního soudu, za podmínek umožňujících zajistit dodržení zásady přednosti unijního práva.
- 70 Konečně v situaci, kdy byl takový akt, jako je sporné usnesení, přijat orgánem, který není nezávislým a nestranným soudem ve smyslu unijního práva, nelze se účinně dovolávat žádného důvodu vycházejícího ze zásady právní jistoty či souvisejícího s údajnou překážkou věci pravomocně rozsouzené ve snaze zabránit předkládajícímu soudu a soudním orgánům příslušným k určení a změně složení rozhodovacích formací vnitrostátního soudu v tom, aby od použití takového usnesení upustily [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. října 2021, W.Ž. (Kolegium pro mimořádnou kontrolu a věci veřejné Nejvyššího soudu – Jmenování), C-487/19, EU:C:2021:798, bod 160].
- 71 V tomto ohledu je třeba zejména poznamenat, že původní řízení ve věci C-615/20 bylo předkládajícím soudem přerušeno do vydání tohoto rozsudku. V tomto kontextu nic *a priori* nenasvědčuje tomu, že by další postup v tomto řízení dotýčným soudcem, který zasedá jako samosoudce v předkládajícím soudu, zvláště když se toto údajně značně složité řízení nachází v pokročilé fázi, mohl porušovat právní jistotu. Je naopak patrné, že takové řešení může zajistit, aby projednávání věci v původním řízení vyústilo v rozhodnutí, které bude v souladu s požadavky vyplývajícími z čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU a s právem dotčených jednotlivců na spravedlivý proces v přiměřené lhůtě.
- 72 Za těchto podmínek je předkládající soud ve věci C-615/20 oprávněn upustit od uplatňování sporného usnesení, takže z tohoto hlediska může dále projednávat věc v původním řízení ve svém současném složení, aniž by tomu mohly bránit soudní orgány příslušné k určení a změně složení rozhodovacích formací vnitrostátního soudu.

- 73 S ohledem na výše uvedené je třeba na čtvrtou otázku položenou ve věci C-615/20 odpovědět tak, že čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU, zásada přednosti unijního práva a zásada loajální spolupráce zakotvená v čl. 4 odst. 3 SEU musí být vykládány v tom smyslu, že:
- rozhodovací formace vnitrostátního soudu, které byla předložena určitá věc a která je tvořena samosoudcem, vůči němuž orgán, jehož nezávislost a nestrannost není zaručena, přijal usnesení udělující souhlas k zahájení trestního stíhání a nařizující dočasné zproštění výkonu jeho funkce a snížení jeho odměny, je oprávněna upustit od uplatňování takového usnesení, které jí brání ve výkonu její pravomoci v této věci, a
 - také soudní orgány příslušné k určení a změně složení rozhodovacích formací tohoto vnitrostátního soudu musí upustit od uplatňování tohoto usnesení, které shora uvedené rozhodovací formaci brání ve výkonu její pravomoci.

K první a třetí otázce a k první části čtvrté otázky ve věci C-671/20

- 74 Podstatou první a třetí otázky předkládajícího soudu ve věci C-671/20 a jeho čtvrté otázky v rozsahu první části týkající se podmínek jmenování členů kárného kolegia, kteréžto otázky je třeba zkoumat společně, je, zda musí být čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU a zásady přednosti unijního práva, loajální spolupráce a právní jistoty vykládány v tom smyslu, že:
- rozhodovací formace vnitrostátního soudu, které byla věc dosud přidělena jiné rozhodovací formaci téhož soudu nově přidělena v důsledku usnesení přijatého orgánem, jehož nezávislost a nestrannost není zaručena a který udělil souhlas k zahájení trestního stíhání samosoudce tvořícího posledně uvedenou rozhodovací formaci a nařídil dočasné zproštění výkonu jeho funkce a snížení jeho odměny, musí upustit od uplatňování tohoto usnesení a zdržet se dalšího projednávání uvedené věci a
 - soudní orgány příslušné k určení a změně složení rozhodovacích formací tohoto vnitrostátního soudu jsou v takovém případě povinny opětovně přidělit tutéž věc rozhodovací formaci, která byla jejím projednáním pověřena původně.
- 75 Z předkládacího rozhodnutí ve věci C-671/20 vyplývá, že v návaznosti na přijetí sporného usnesení udělujícího souhlas k zahájení trestního stíhání soudce I. T. a nařizujícího dočasné zproštění výkonu jeho funkce přijal předseda Krajského soudu ve Varšavě (Sąd Okręgowy w Warszawie) na základě čl. 47b odst. 1 a 3 zákona o obecných sudech usnesení, kterým pověřil předsedkyni oddělení, v němž zasedal soudce I. T., aby změnila složení rozhodovací formace ve věcech přidělených tomuto soudci, s výjimkou věci, v níž tento soudce podal Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, která je předmětem věci C-615/20. Předsedkyně uvedeného oddělení pak s využitím k tomu určeného nástroje informační technologie přijala usnesení o novém přidělení věci v původním řízení jiné rozhodovací formaci, a sice předkládajícímu soudu v této věci C-671/20.
- 76 Z úvah, na nichž je založena odpověď na čtvrtou otázku položenou ve věci C-615/20, vyplývá, že přímý účinek spojený s čl. 19 odst. 1 druhým pododstavcem SEU znamená, že vnitrostátní soudy upustí od uplatňování usnesení, které vede – způsobem odporujícím uvedenému ustanovení – k dočasnému zproštění výkonu funkce soudce, je-li to s ohledem na dotčenou procesní situaci nezbytné k zaručení přednosti unijního práva.

- 77 V zájmu zajištění účinnosti čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU dopadá tato povinnost zejména na rozhodovací formaci, které byla daná věc v důsledku takového usnesení nově přidělena, a tato rozhodovací formace je tudíž povinna se v této věci zdržet rozhodování [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. března 2022, Prokurator Generalny a další (Kárné kolegium Nejvyššího soudu – Jmenování), C-508/19, EU:C:2022:201, bod 74]. Uvedená povinnost platí rovněž pro orgány, které jsou příslušné k určení a změně složení rozhodovacích formací vnitrostátního soudu, a tudíž musí tutéž věc opětovně přidělit rozhodovací formaci, které byla přidělena původně.
- 78 V projednávaném případě se z důvodu uvedeného v bodě 70 tohoto rozsudku nelze účinně dovolávat žádných důvodů vycházejících ze zásady právní jistoty nebo souvisejících s údajnou překážkou věci pravomocně rozsouzené spojenou s uvedeným usnesením.
- 79 V tomto ohledu je třeba uvést, že jak vyplývá z předkládacího rozhodnutí ve věci C-671/20, a na rozdíl od jiných věcí přidělených soudci I. T., které byly v mezidobí rovněž nově přiděleny jiným rozhodovacím formacím, ale jejichž projednávání těmito novými formacemi nadále probíhalo, či případně bylo ukončeno přijetím rozhodnutí, bylo původní řízení v uvedené věci přerušeno do vydání tohoto rozsudku. Za těchto podmínek je zřejmé, že pokračování v tomto řízení soudcem I. T. může zajistit, aby uvedené řízení navzdory prodlení způsobenému sporným usnesením vyústilo v rozhodnutí, které bude v souladu s požadavky vyplývajícími z čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU a zároveň s požadavky vyplývajícími z práva dotyčného jednotlivce na spravedlivý proces.
- 80 S ohledem na výše uvedené je třeba na první a třetí otázku ve věci C-671/20 a na první část čtvrté otázky v téže věci odpovědět tak, že čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU a zásady přednosti unijního práva a loajální spolupráce musí být vykládány v tom smyslu, že:
- rozhodovací formace vnitrostátního soudu, které byla věc dosud přidělena jiné rozhodovací formaci téhož soudu nově přidělena v důsledku usnesení přijatého orgánem, jehož nezávislost a nestrannost není zaručena a který udělil souhlas k zahájení trestního stíhání samosoudce tvořícího posledně uvedenou rozhodovací formaci a nařídil dočasné zproštění výkonu jeho funkce a snížení jeho odměny, a která v důsledku toho přerušila projednávání této věci do rozhodnutí Soudního dvora o předběžné otázce, musí upustit od uplatňování tohoto usnesení a zdržet se dalšího projednávání uvedené věci a
 - soudní orgány příslušné k určení a změně složení rozhodovacích formací tohoto vnitrostátního soudu jsou v takovém případě povinny opětovně přidělit tutéž věc rozhodovací formaci, která byla jejím projednáním pověřena původně.

Ke druhé otázce a ke druhé části čtvrté otázky ve věci C-671/20

- 81 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu ve věci C-671/20 a jeho čtvrté otázky v rozsahu její druhé části týkající se podmínek jmenování členů Ústavního soudu (Trybunał Konstytucyjny), kteréžto otázky je třeba zkoumat společně, je, zda čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU a zásady přednosti unijního práva a loajální spolupráce musí být vykládány v tom smyslu, že brání:
- vnitrostátním ustanovením, která vnitrostátnímu soudu zakazují pod hrozbou uložení kárných sankcí soudcům, kteří v něm zasedají, aby posuzoval závaznost aktu přijatého orgánem, jehož nezávislost a nestrannost není zaručena a který udělil souhlas k zahájení trestního stíhání

soudce a nařídil dočasné zproštění výkonu jeho funkce a snížení jeho odměny, a případně aby od uplatňování tohoto aktu upustil, a

- judikaturě ústavního soudu, podle níž jsou akty jmenování soudců tvořících takový orgán soudně nepřezkoumatelné, může-li citovaná judikatura takovému posuzování bránit.

- 82 Pokud jde zaprvé o vnitrostátní ustanovení, na která odkazuje předkládající soud ve věci C-671/20, je třeba uvést, že ustanovení čl. 42a odst. 1 a 2 zákona o obecných soudech stanoví uvedeným soudům mimo jiné zákaz zpochybňovat legitimitu soudů nebo posuzovat zákonnost jmenování soudce nebo jeho oprávnění k plnění úkolů v oblasti výkonu spravedlnosti. Pokud jde o ustanovení čl. 107 odst. 1 bodu 3 téhož zákona, jako kárné provinění je v nich kvalifikováno zejména každé jednání soudců obecných soudů zpochybňující účinnost jmenování soudce.
- 83 Jak přitom vyplývá z vysvětlení podaných tímto předkládajícím soudem, taková vnitrostátní ustanovení mu dle jeho názoru mohou bránit v tom, aby se vyslovil k neexistenci závaznosti takového aktu, jakým je sporné usnesení, a aby případně upustil od jeho uplatňování, přestože by k tomu byl povinen s ohledem na odpovědi podané Soudním dvorem na jeho ostatní otázky. Předkládající soud se totiž domnívá, že by se takovým postupem přivedl do situace, kdy by zpochybnil legitimitu soudního orgánu, konkrétně kárného kolegia, a vážně ztížil jeho fungování. Takové zkoumání závaznosti sporného usnesení by zároveň vyžadovalo, aby uvedený předkládající soud posoudil zákonnost jmenování soudců tvořících uvedeného kolegium a jejich oprávnění k plnění úkolů v oblasti výkonu spravedlnosti a aby rozhodl o účinnosti jejich jmenování.
- 84 Z odpovědi na první a třetí otázku ve věci C-671/20 a na první část čtvrté otázky v téže věci v tomto ohledu vyplývá, že vnitrostátní soudy, které mají zajistit účinek usnesení, jež vede – způsobem odporujícím čl. 19 odst. 1 druhému pododstavci SEU – k dočasnému zproštění výkonu funkce soudce, musí, je-li to s ohledem na dotčenou procesní situaci nezbytné k zaručení přednosti unijního práva, od uplatňování takového usnesení upustit.
- 85 Provádění úkolů, které jsou vnitrostátnímu soudu takto svěřeny Smlouvami, a plnění povinností, které pro něj ze Smluv vyplývají, když zajišťuje účinek takového ustanovení, jako je čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU, mu za těchto podmínek již z podstaty věci nemůže být zakázáno ani kvalifikováno jako kárné provinění soudců zasedajících v takovém soudu [v tomto smyslu viz rozsudek Komise v. Polsko (Nezávislost a soukromý život soudců), bod 132].
- 86 V rozsudku Komise v. Polsko (Nezávislost a soukromý život soudců) tak Soudní dvůr rozhodl, z důvodů uvedených v jeho bodech 198 až 219 a jak vyplývá z bodu 3 jeho výroku, že Polská republika tím, že přijala a ponechala v platnosti čl. 42a odst. 1 a 2 zákona o obecných soudech, který zakazuje všem vnitrostátním soudům zkoumat dodržení požadavků vyplývajících z unijního práva týkajících se záruky nezávislého a nestranného soudu, předem zřízeného zákonem, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z ustanovení čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU ve spojení s článkem 47 Listiny, jakož i ze zásady přednosti unijního práva.
- 87 Soudní dvůr v tomtéž rozsudku rovněž rozhodl, a to z důvodů uvedených v jeho bodech 125 až 163 a jak vyplývá z bodu 2 jeho výroku, že Polská republika tím, že přijala a ponechala v platnosti čl. 107 odst. 1 body 2 a 3 zákona o obecných soudech, který umožňuje kvalifikovat přezkum dodržení unijních požadavků týkajících se nezávislého a nestranného soudu, předem zřízeného zákonem, jako kárné provinění, nesplnila zejména povinnosti, které pro ni vyplývají z ustanovení čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU ve spojení s článkem 47 Listiny.

- 88 V bodech 56, 58 a 61 až 64 rozsudku v projednávaných spojených věcech již přitom bylo připomenuto, že s ohledem na závaznost rozsudků, jimiž Soudní dvůr konstatuje takové nesplnění povinnosti, jakož i s ohledem na přímý účinek čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU a na zásadu přednosti unijního práva přísluší vnitrostátním soudům, a tedy zejména předkládajícímu soudu ve věci C-671/20, aby ve věcech, které jim byly předloženy, upustily od uplatňování vnitrostátních ustanovení, o nichž bylo takto rozhodnuto, že jsou v rozporu se shora uvedeným ustanovením unijního práva. Z toho vyplývá, že dotčená vnitrostátní ustanovení, a zejména předmětné zákazy, které jsou v nich stanoveny ve vztahu k obecným soudům, nemohou tomuto předkládajícímu soudu zabránit v tom, aby posoudil závaznost sporného usnesení a upustil od jeho uplatňování, jak je k tomu povinen.
- 89 Pokud jde zadruhé o judikaturu Ústavního soudu (Trybunał Konstytucyjny), na niž odkazuje předkládající soud, z vysvětlení podaných předkládajícím soudem vyplývá, že i tato judikatura by mu dle jeho názoru mohla bránit v posuzování podmínek, za nichž došlo ke jmenování členů kárného kolegia, aby se ujistil o nezávislosti a nestrannosti tohoto orgánu, a případně dospěl k závěru, že se sporné usnesení neuplatní.
- 90 V tomto ohledu stačí připomenout, aniž je nutné zkoumat čtvrtou otázku v její druhé části týkající se podmínek jmenování členů tohoto ústavního soudu, že s ohledem na přímý účinek čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU vyžaduje zásada přednosti unijního práva, aby vnitrostátní soudy upustily od použití jakékoli vnitrostátní judikatury odporující tomuto ustanovení unijního práva, jak je vykládáno Soudním dvorem [v tomto smyslu viz rozsudek Komise v. Polsko (Nezávislost a soukromý život soudců), bod 78 a citovaná judikatura].
- 91 Kromě toho je třeba připomenout, že v případě, kdy by v návaznosti na rozsudky vydané Soudním dvorem měl vnitrostátní soud za to, že judikatura ústavního soudu je v rozporu s unijním právem, nemůže skutečnost, že takový vnitrostátní soud upustí v souladu se zásadou přednosti unijního práva od použití uvedené judikatury ústavního soudu, založit jeho kárnou odpovědnost [rozsudek Komise v. Polsko (Nezávislost a soukromý život soudců), bod 151 a citovaná judikatura].
- 92 Předkládající soud ve věci C-671/20 tak bude muset upustit od uplatňování vnitrostátních ustanovení uvedených v bodech 86 a 87 tohoto rozsudku a judikatury Ústavního soudu (Trybunał Konstytucyjny) uvedené v bodě 89 tohoto rozsudku, pokud se ukáže, že by uvedená ustanovení a judikatura mohly tomuto předkládajícímu soudu bránit v tom, aby upustil od uplatňování sporného usnesení, a v důsledku toho se zdržel rozhodování ve věci v původním řízení.
- 93 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na druhou otázku položenou ve věci C-671/20 odpovědět tak, že čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU a zásady přednosti unijního práva a loajální spolupráce musí být vykládány v tom smyslu, že brání:
- vnitrostátním ustanovením, která vnitrostátnímu soudu zakazují pod hrozbou uložení kárných sankcí soudcům, kteří v něm zasedají, aby posuzoval závaznost aktu přijatého orgánem, jehož nezávislost a nestrannost není zaručena a který udělil souhlas k zahájení trestního stíhání soudce a nařídil dočasné zproštění výkonu jeho funkce a snížení jeho odměny, a případně aby od uplatňování tohoto aktu upustil, a
 - judikatuře ústavního soudu, podle níž jsou akty jmenování soudců tvořících takový orgán soudně nepřezkoumatelné, může-li citovaná judikatura takovému posuzování bránit.

K nákladům řízení

- 94 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním ustanovením, která přiznávají orgánu, jehož nezávislost a nestrannost není zaručena, pravomoc udělovat souhlas k zahájení trestního stíhání soudců obecných soudů, a v případě udělení takového souhlasu dočasně zprostit dotyčné soudce výkonu funkce a na dobu dočasného zproštění výkonu funkce jim snížit odměnu.
- 2) Článek 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU, zásada přednosti unijního práva a zásada loajální spolupráce zakotvená v čl. 4 odst. 3 SEU musí být vykládány v tom smyslu, že
 - rozhodovací formace vnitrostátního soudu, které byla předložena určitá věc a která je tvořena samosoudcem, vůči němuž orgán, jehož nezávislost a nestrannost není zaručena, přijal usnesení udělující souhlas k zahájení trestního stíhání a nařizující dočasné zproštění výkonu jeho funkce a snížení jeho odměny, je oprávněna upustit od uplatňování takového usnesení, které jí brání ve výkonu její pravomoci v této věci, a
 - také soudní orgány příslušné k určení a změně složení rozhodovacích formací tohoto vnitrostátního soudu musí upustit od uplatňování tohoto usnesení, které shora uvedené rozhodovací formaci brání ve výkonu její pravomoci.
- 3) Článek 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU a zásady přednosti unijního práva a loajální spolupráce musí být vykládány v tom smyslu, že
 - rozhodovací formace vnitrostátního soudu, které byla věc dosud přidělená jiné rozhodovací formaci téhož soudu nově přidělena v důsledku usnesení přijatého orgánem, jehož nezávislost a nestrannost není zaručena a který udělil souhlas k zahájení trestního stíhání samosoudce tvořícího posledně uvedenou rozhodovací formaci a nařídil dočasné zproštění výkonu jeho funkce a snížení jeho odměny, a která v důsledku toho přerušila projednávání této věci do rozhodnutí Soudního dvora o předběžné otázce, musí upustit od uplatňování tohoto usnesení a zdržet se dalšího projednávání uvedené věci a
 - soudní orgány příslušné k určení a změně složení rozhodovacích formací tohoto vnitrostátního soudu jsou v takovém případě povinny opětovně přidělit tutéž věc rozhodovací formaci, která byla jejím projednáním pověřena původně.
- 4) Článek 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU a zásady přednosti unijního práva a loajální spolupráce musí být vykládány v tom smyslu, že brání
 - vnitrostátním ustanovením, která vnitrostátnímu soudu zakazují pod hrozbou uložení kárných sankcí soudcům, kteří v něm zasedají, aby posuzoval závaznost aktu přijatého orgánem, jehož nezávislost a nestrannost není zaručena a který udělil souhlas

k zahájení trestního stíhání soudce a nařídil dočasné zproštění výkonu jeho funkce a snížení jeho odměny, a případně aby od uplatňování tohoto aktu upustil, a

- **judikatuře ústavního soudu, podle níž jsou akty jmenování soudců tvořících takový orgán soudně nepřezkoumatelné, může-li citovaná judikatura takovému posuzování bránit.**

Podpisy.